

ယာခရီးမှာ ရွှေချိုးကူပါတော့ မောင်သာချို

ပဉ္စမအကြိမ်

ကော်ဖီကတစ်ဝက်ပဲလားပဲဆိုဆို၊ တစ်ဝက်ကြီးတောင်မှရှိသေးပါလားဆိုဆို၊
ဤကော်ဖီခွက်ထဲ၌ ကော်ဖီတစ်ဝက်တိတိရှိသည်ဆိုသည့် ပကတိတရားကိုမူ
မည်သူကမှပြုပြင်၍မရပါလေ။

အေပီကေနဲ့ အစက်ကလေးနှစ်စက်

(တစ်)

သူ့ကာတွန်းလက်ရာတချို့ကို လက်မှတ်ရေးထိုးဖော်ပြသောအခါ တစ်ခါတစ်ခါ မြန်မာလိုရေး ထိုးဖော်ပြလေ့ရှိသော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါမှာတော့ သူက အေပီကေ (APK) ဟူ၍ ရေးထိုးလေ့ရှိပါ သည် ။ အေပီကေဆိုတော့ အော်ပီကျယ်ပေါ့။ လော်စပီကာ (Loud Speaker) ကြီးကို ကြိုက်ကာ သူ့ ကိုယ်သူ့ အော်ပီကျယ်ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့လေသည့် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း နိုင်ငံကျော်ကာတွန်းဆရာ။

(နှစ်)

သူနှင့် ကျွန်တော်ခရီးမိုင်ပေါင်းထောင်နှင့် သောင်းချီ၍ အတူတကွ ခရီးနှင်ခဲ့ဖူးပါသည် ။ ပရိသတ်တို့ စုပြုံအုံခဲနေသည့် စာပေစင်မြင့်တွေ ပေါ်ကနေ သူပြီးကိုယ်၊ ကိုယ်ပြီးသူ စကားပြောခဲ့ ကြဖူးပါသည် ။

အခုတလောမှာ တော့ သူ့စကားတွေထဲကနေ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ အမှတ်မထင်စွဲနေမိသည့် အချက်ကလေးတစ်ချက် ရှိပါသည်။ ။ အစက်ကလေးနှစ်စက်။ ဟုတ်ပါသည်။ ။ အစက်ကလေးနှစ်စက် ကိစ္စပါ။

(သုံး)

ကျွန်တော်တို့ ၏ မြန်မာဘာသာစကားနှင့် ပတ်သက်၍ သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ပုံဖော်ကြ လေသောအခါ ရှုထောင့်အသီးသီးမှ အမြင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပုံဖော်ကြရာတွင် ထင်ရှားသည့် လက္ခဏာ တစ်ရပ်မှာ မြန်မာဘာသာစကားသည် နိမ့်မြင့်သံ ဘာသာစကားဖြစ်သည် ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါ သည်။ ။ အင်္ဂလိပ်လို Tone Language တဲ့။ ။ က၊ ကာ၊ ကား၊ ကု၊ ကူ၊ ကူး၊ ကန်၊ ကန့်၊ ကန်း စသည် ဖြင့် ရှိနေပုံမျိုးကို အခြေခံကာ သတ်မှတ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤတွင် ကားဟူသော စကားလုံး၌ ပါဝင်သည့် အစက်ကလေးနှစ်စက်ကို ကျွန်တော်တို့ က ဝစ္စ ပေါက်သံ၊ ဝိသဇ္ဇနီပါသော အသံ၊ အမြင့်သက်သံ၊ ကျသံ၊ သံလေး၊ နိမ့်သံ စသည် ဖြင့် အမျိုးမျိုးခေါ်ကြပါသည်။ ။ အင်္ဂလိပ်လိုကတော့ High Falling Tone ပါပဲ။

ကိုအော်ပီကျယ်က ထိုအစက်ကလေးနှစ်စက် အရေးကြီးကြောင်း စင်မြင့်ပေါ်ကနေ ပြောချ လိုက်ရာ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ၌ ငြိသွားမိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

သူက "လာရာ"နှင့်"လားရာ"တဲ ။ "လာရာ"၌ အစက်ကလေး နှစ်စက်မပါ။ "လားရာ"၌ အစက်ကလေး နှစ်စက်ပါပါသည် ။ ထိုအစက်ကလေးနှစ်စက်က လူနှင့်လောကအတွက် အလွန်အရေး ပါနေခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

(လေး)

ကျွန်တော်တို့ သည် "လာရာ"ကို အခြေတည်ကာ စိတ်ပျက်ကြ၊ လက်လျှော့ကြ၊ အပြစ်ဆိုကြ။

ကျွန်တော့်အဖေက လယ်သမား၊ ကျွန်တော်တို့ နေတာက တောမှာ ဟု ဆိုကာ ဘဝမှာ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု ဆိုပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်နေသည့် လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဘဝခရီးလမ်းတစ် နေရာ၌ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည် ။

ကျွန်တော်တို့ နေကြရတာက အာဏာရှင်လက်အောက်၊ ကျွန်တော်တို့ ကို ဝန်းရံထားတာက သံမဏိစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ။ ဒါကြောင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြေဆိုရေးသားဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါ ဘူးဟု လက်လျှော့သူ မိတ်ဆွေများ စွာကိုလည်း ဘဝအချိုးအကွေ့ ဟိုနေရာ သည် နေရာများ စွာ၌ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည် ။

အဲသည့်လူက ခရစ်ယာန်ပေါ့။ အဲသည့် မိန်းကလေးက အစ္စလာမ်ပေါ့။ ဟောဟိုလူကြီးက ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်ပေါ့။ သူ့အဖေက ရဲ

လေ။ သူ့ဦးလေးကြီးက ယစ်ထုပ်ကြီးဥစ္စာ။ သူ့အမေက ကုန်စိမ်းသည် မ
ဟုတ်လား စသည် စသည် ဖြင့်လည်း ကျွန်တော်တို့ သည် ကိုယ်ဘာမှ မ
ကျူးလွန်ခဲ့ရ၊ ကိုယ့်ပယောဂ လည်း ဘာမှ မပါခဲ့ရ။ ကိုယ်လည်း တစ်စုံ
တစ်ရာပါဝင် အားထုတ်မှုမပြုခဲ့ရသည့် မူလ"လာရာ"များ ကို အခြေခံ
ကာ အပြစ်ဆိုခဲ့ကြ၊ အပြစ်ဆိုခံခဲ့ကြရသည် မှာ လည်း နိစ္စဇူဝင် ဖြစ်ပါ
သည် ။

လာရာကို ကြည့်ကာ စိတ်ပျက်ရုံ၊ လက်လျှော့ရုံ၊ အပြစ်ဆိုရုံနှင့် ကျွန်
တော်တို့ နှင့် ကျွန်တော် တို့ လူအဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ တိုးရွေ့နိုင်ပါစေ။

(ငါး)

သူက အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်ပါဟု လာရာကို ကြည့်လျှင် အဗ္ဗူကလာ
မ်(Abdul Kalam)၊ အိန္ဒိယမှာ ၁၁ ဆက်မြောက် သမ္မတကြီးဖြစ်လာခဲ့ပါမ
လား။ သူက လူမည်းတစ်ယောက်ပါဟု လာရာ ကို ကြည့်လျှင် ဘားရက်
အိုဘားမား(Obama)တစ်ယောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတ
တစ် ယောက်ဖြစ်လာပါမလား။ ငါကတော့ကြီး မျက်မည်းရေရိုင်းမြေရို
င်းမှာ မွေးခဲ့ရတာ၊ ဆင်းရဲပြီး ပညာ မဲ့တဲ့ မိသားစုမှာ မွေးပြီး သစ်ခုတ်ခဲ့
ရ၊ ကူးတို့ လှေ လှော်ခတ်ခဲ့ရတာဟု ဆိုပြီး လာရာကို စိတ်ပျက်နေ ခဲ့လျှ
င် အေဗရာဟင် လင်ကွန်း(Abaraham Lincoln)အမေရိကန်ပြည်ထောင်
စု၏ သမ္မတကြီးဖြစ်ခဲ့ ပါမလား။ မူလဘူတက တံငါရွာ၊ အကျယ်အဝန်း

က ၆၄၀ စတုရန်းကီလိုမီတာ၊ သဘာဝသယံဇာတ က သုညဗလာ။
ထို့ကြောင့် လာရာကိုကြည့်ကာ စိတ်ပျက်လက်လျှော့နေခဲ့သော် စင်ကာ
ပူ ယခုလို ပထမ ကမ္ဘာနိုင်ငံ ဖြစ်လာပါ့မလား။ အတန်းပညာက သုံး
လေးတန်းအောင်ရုံမျှ။ မွေးဖွားရာဇာတိက အိမ်ဆယ်လုံးမပြည့်သည့်
ရွာမည်ကာမတ္တ။ ထို့ကြောင့် ထိုလာရာကို ကြည့်ကာ ဘဝကို လက်မြှောက်
အရုံးပေးခဲ့သော် ဆန်းထွန်း(မန်းတက္ကသိုလ်)တို့လို၊ ပါရဂူတို့လို စာ
ပေပညာရှင်ကြီးတွေ ပေါ်ပေါက် လာပါ့မလား။

ဘဝမှာ အရေးကြီးဆုံးက အစက်ကလေး နှစ်စက်(သို့) ဝစ္စပေါက်ပါ
ဝင်သည့် "လားရာ"ဖြစ် ပါသည် ။ ဘာလုပ်မှာ လဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ၊
ဘာရည်ရွယ်ထားသလဲ၊ ဘယ်ကိုဦးတည်နေသလဲ၊ ဘယ်သူတွေအတွက်
လဲ။ အဲသည့် ဝစ္စပေါက်ကလေးနှစ်လုံးက တော်တည့်ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်
ရာသို့ ဦးတည်ထားပြီဆိုလျှင် "လာရာ"က ဘာမှ အရေးမကြီးတော့။

စိတ်ဓာတ်ညံ့ဖျင်းသေးသိမ်သူတို့ ကလာရာကိုအပြစ်ဖို့ ကြစမြဲ။ စိတ်
ဓာတ်ခွန်အားပြတ်သား ခိုင်မာသူတို့ က လားရာကို အသေအချာ ရွေးချယ်
လျှောက်လှမ်းသွားကြစမြဲ။ အစက်ကလေးနှစ်စက် အကြောင်းပြော
သူ အေပီကေ (APK) အား ကျေးဇူးတင်ရပါသည် ။

Vol.12, No.49, Feb: 12, 2014

7 Day News

တစ်ဝက်ပဲလား တစ်ဝက်ကြီးများ တောင်မှ နှင့် ပေါ်လီယာနာ

(တစ်)

လူတို့ မည်ကဲ့သို့ တွေးခေါ်မြော်မြင်ကြသလဲဟူသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လူသိအများ ဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးသာဓကဆောင်လေ့ရှိကြသည်မှာ ကော်ဖီတစ်ခွက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာအုပ်တွေထဲမှာ သည် ကော်ဖီတစ်ခွက်အကြောင်းကို ထည့်ရေးလေ့ရှိကြပါသည်။ ။ ဟောပြောပို့ချမှုတွေထဲမှာ သည် ကော်ဖီတစ်ခွက်အကြောင်းကို ထည့်ပြောလေ့ရှိကြပါသည်။ ။ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်အကြီးကြီးတွေ ပေါ်မှာ သည် ကော်ဖီတစ်ခွက်အကြောင်းကို ထည့်ဆွဲလေ့ရှိကြပါသည်။ ။

ကော်ဖီခွက်ကတစ်ခွက်။ အဲသည့် ကော်ဖီခွက်ထဲမှာ ရှိနေသည် က ကော်ဖီတစ်ဝက်။ ဒါကို ဘယ်လိုမြင်သလဲဆိုသည် က ကြည့်ရှုသူ၏ သဘောထားခံယူချက်။ တစ်ယောက်ကတော့ "ကော်ဖီက လည်း တစ်ဝက်ပဲ"ရှိတော့တယ်ဟု မြင်သည်။ ဒါကို အဆိုးမြင်သည် ဟု ။ အဆိုးမြင်ဝါဒဟု တံဆိပ် ကပ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ။ ပက်စီမစ်ဇင်(passivism)တဲ့ ။ နောက်တစ်ယောက်ကမူ ဤသို့မဟုတ်။ ကော်ဖီတွေက"တစ်ဝက်ကြီးများ တောင်မှ "ကျန်သေးတယ်ဟု မြင်သည်။ ။ ယင်းကိုမူ အကောင်းမြင် သည် ဟု အကောင်းမြင်ဝါဒဟု တံဆိပ်ကပ်လေ့ရှိပါသည်။ ။ အော့ပီတစ်မစ်

ဇင် (Optimism) တဲ့ ။

လူတစ်ယောက်နှင့် လူတစ်ယောက် စိတ်အခံချင်း၊
ညှဏ်အခံချင်းကွာကြာရာ ‘တစ်ဝက်ပဲ’ သမားများ နှင့်
‘တစ်ဝက်ကြီးများ တောင်မှ’ သမားတို့ ကလည်း ကွာခြားသွားကြလိမ့်မ
ည်သာ ဖြစ်ပါ သည် ။ ဒါကသဘာဝ။

သို့သော် မည်သို့သောတွေးပုံ၊ မြင်ပုံမျိုးက မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် လူ့လော
ကအတွက် ပိုပြီး အကျိုး များ နိုင်သလဲဆိုသည် ကမူ အရေးကြီးပါသည်
။

၁၉၄၅ တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဟီရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစကီမြို့များ ပေါ်သို့ အ
မေရိကန်က အဏုမြူဗုံး ကြဲချလိုက်ခြင်းအပေါ် လူ့အသက်ပေါင်းများ
စွာ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးရမှုကြောင့် မကောင်းမြင်သူများ ရှိကြ သကဲ့သို့၊ ဒုတိ
ယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဒါ့ကြောင့်ပြီးသွားတာ၊ ဂျပန်မှာ စစ်ဝါဒီတွေ ဒါ့ကြောင့်
စခန်းသိမ်း သွားတာ စသည် ဖြင့် အကောင်းပြောသူတွေကလည်း
ရှိနေပြန်ပါသည် ။

ထို့အတူ ၁၈၈၅ ၌ သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်တို့ ကို ဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်ခြင်းဖြင့် မြန်မာတို့ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ကျရောက်ခဲ့ရခြင်းအ
ပေါ် ကြိတ်မနိုင်ခဲ့မရ နာကြည်းနေသူများ ရှိသကဲ့သို့ သက်ဦးဆံပိုင် ပ
ဒေသရာဇ်စနစ်ကိစ္စပြတ်သွားတာပေါ့။ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာထဲကို
ရောက်သွားရတာပေါ့၊ စသည် ဖြင့် ယူဆသူတွေကလည်း ရှိကောင်းရှိနေ
မည်သာ ဖြစ်ပါသည် ။

မည်သည့်အတွေးအမြင်က မှန်သလဲ။ ‘တစ်ဝက်ပဲ’လား။
‘တစ်ဝက်ကြီးများ တောင်မှ’ လား။ ဖြေဖို့ တော်တော် ခက်ပါသည် ။

(နှစ်)

မြန်မာစာဖတ်သူတို့ နှင့် ရင်းနှီးသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရှိပါသည် ။
ပေါ်လီယာနာတဲ့ ။

ပေါ်လီယာနာ (pollyanna) ကို မူရင်းရေးသူက အမေရိကန်စာရေး
ဆရာမကြီး အယ်လီနာ ပေါ်တာ (Eleanor H. porter) ဖြစ်ပါသည် ။ က
မ္ဘာပေါ်၌ ဘာသာစကားပေါင်း ၂၀ ကျော်နှင့် စာအုပ် ရေ သန်းပေါင်းများ
စွာ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော စာအုပ်လည်း ဖြစ်ပါသည် ။

သည် စာအုပ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဆီ၌ ဆရာထင်လင်းက မြန်မာပြန်
ထားခဲ့ပါသည် ။ ‘မေတ္တာရှင် မကလေး ပေါ်လီယာနာ’တဲ့ ။ ကချင်အမျိုး
သား မနောဂါးဝွမ်ခေါင်ကမူ ကချင်ဘာသာဖြင့်ပင် ထပ် ဆင့်ပြန်ဆိုခဲ့ပါ
လေသည် ။

ကော်ဖီခွက်ထဲက ကော်ဖီတစ်ဝက်ကို ဘယ်လိုရှုမြင်ကြမလဲဆိုသည်
နှင့် ပတ်သက်၍ ဖတ်ခဲ့ ကြသည့် စာအုပ်ပဲဖြစ်ပါသည် ။

သည် ဝတ္ထုထဲမှာ အဓိကဇာတ်ဆောင်က ပေါ်လီယာနာဖြစ်ပါသည် ။
လောကကို အကောင်း မြင်တတ်သည့် ကောင်မလေးဟု ဆိုကြပါစို့။ တ
စ်နည်းအားဖြင့် ကော်ဖီတစ်ဝက်ကို ‘တစ်ဝက်ကြီး များ တောင်မှ ’ရှိ
သေးတာကိုးဟု မြင်တတ်သူ။ ဝမ်းသာစရာ အကြောင်းကို ရှာတတ်လျှင်
ဝမ်းသာ စရာအကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသည် ဟု စိတ်အခံရှိသူ။ ဘဝတစ်
လျှောက်လုံး ဝမ်းသာတမ်း ကစားနည်း ဖြင့် ကစားသွားခဲ့သူ။

အဖေရော၊ အမေပါ ဆုံးသွားပြီးသည့်နောက် ပေါ်လီယာနာ သူ့အဒေါ်ရှိရာဆီ ရောက်လာ တော့ အသက်ကလေးက (၁၁) နှစ်အရွယ် မျှသာ။ အဒေါ်၏ အိမ်ကနေ ပေါ်လီယာနာကို လာကြို တော့ အဝေးကြီး လားတဲ့ ။ ဝေးရင် မြင်းရထားအကြာကြီး စီးရတာပေါ့တဲ့ ။ နီးနီးလေး လားတဲ့ ။ နီးရင် မြန်မြန်ရောက်တာပေါ့တဲ့ ။ လွယ်လွယ်နှင့် သဘော ထား မကောင်းတတ်သူ အဒေါ်က ဘာပစ္စည်းမှ မရှိသည့် တပ်ခိုးအခန်း စုတ်ကလေးထဲ၌ နေရာချထားပေးခဲ့ရာ ပေါ်လီယာနာက ရှုခင်းတွေကို အဝေး ကြီးမြင်ရတာပေါ့တဲ့ ။ တစ်ခါ၌ ပေါ်လီယာနာ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ရာ အဒေါ်ဖြစ်သူတူမကို သနား သွားပြီး ခေါ်တော င့်ခေါ်ခဲ သမီးလေးဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် ပေါ်လီယာနာက နေမကောင်းဖြစ် ရသည် ကိုပင် ဝမ်းသာမိပြန်ပါလေသတဲ့ ။ သမီးလေး အခေါ်ခံရလို့ တဲ့ ။ တစ်ခါ၌ လည်း ပေါ်လီယာနာကိုယ် တိုင် ကားအတိုက်ခံရပြီး ခြေကျိုး ပါသည် ။ ဝမ်းသာပြန်ပါလေသတဲ့ ။ နာတာရှည်ရောဂါဆိုသည့်ထက် ပို ဆိုးမှာ တဲ့ ။ ခါးကိုင်းနေသည့် အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရာ၌ပင် ပေါ်လီယာနာက ပေါက်တူး ပေါက်တဲ့ အခါ ခါးကုန်းရတာ တစ်ဝက်သ က်သာတာပေါ့တဲ့ ။ ယင်းတို့ ကိုပင် ပေါ်လီယာနာရှုမြင်ပုံ (Pollyanna o utlook)ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ အကောင်းမြင်စိတ်၊ အကောင်းမြင်ဝါဒ၊ အော့ပတ်တစ် မစ်ဇင်(optimism)စသည် စသည် ။

သည် လိုအကောင်းမြင်ဝါဒမျိုးကို လက်မခံနိုင်သူစာရေးသူတစ်ဦး က မိုးဝေမဂ္ဂဇင်းထဲကနေ ‘အဆိပ်ရည်လျှမ်းသော ပေါ်လီယာနာ’ဟု ပင် မူရင်းစာရေးသူ အယ်လီနာပေါ်တာ (Eleanor H.porter) ကို ဝေဖန်ခဲ့ပါ သေးသည် ။

စာဖတ်သူကရော မည်သည့်သဘောထားမျိုး ရှိနေပါလိမ့်။

(သုံး)

ကျွန်တော်တို့ သည် ကျွန်တော်တို့ ၏ နေ့ရက်ပေါင်းများစွာ၌ မကြာခဏဆိုသလို ကော်ဖီတစ်ခွက်ထည့်ထားသော ကော်ဖီခွက်ပေါင်းများစွာနှင့် တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်ခဲ့ကြရ၊ တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်နေကြရ၊ တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်ကြရဦးမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုသဘောထားကြရမှာ ပါလိမ့်။ တစ်ဝက်ပဲလား၊ တစ်ဝက်ကြီးများ တောင်မှ လား။

မော်တော်ကားမရှိတာ ကောင်းတာပေါ့။ ဆိုင်ကယ်က သွားရလာရလွယ်ကူတယ်။ ဆိုင်ကယ် မရှိတာကောင်းတာပေါ့။ စက်ဘီးက ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တယ်။ စက်ဘီးမရှိတာ ကောင်းတာပေါ့။ လမ်းလျှောက်တာက ကျန်းမာရေးနဲ့ ပိုပြီး ညီညွတ်တယ်။

ကွန်ပျူတာ မရှိတာကောင်းတယ်။ မျက်လုံးသက်သာလို့ ။ လက်ကိုင်ဖုန်းမရှိတာ ကောင်း တယ်။ အပြန်အလှန်စကားပြောနေရတာ အချိန်ကုန်လို့ ။ လျှပ်စစ်မီးမရတာ ကောင်းတယ်။ ဓာတ်လိုက်တဲ့ အန္တရာယ်မရှိတော့လို့ ။ ငလျင်လှုပ်တာ ကောင်းတယ်။ မဟာပထဝီမြေကြီးတောင်မှ မတည်မြဲပါလားဆိုတဲ့ အသိတရားကိုရလို့ ၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးတွေဖြစ်တာ ကောင်းတယ်။ လူဦးရေ တိုး ပွားလာမှုကို ဟန့်တားရာရောက်လို့ ။ လက်တွေ့ခြေတွေ မရှိတာ ကောင်းတယ်။ လက်သည်း၊ ခြေသည်း မညှပ်ရ

တော့လို့ ။

ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ အဲသည် မျိုးတကယ် သဘောထားနိုင်ကြပါစေ။ ထားနိုင်ကြရင်ရော သဘောထားအမှန်ဟုတ်ပါစေ။

တကယ့်တကယ်က လူ့ဘဝ ပြဿနာအရှုပ်အထွေးပေါင်းများစွာကို သဘောထား အမြင်ပေး ကြရာ၌ ကော်ဖီတစ်ခွက်ထဲတွင် ထည့်ထားသည့် ကော်ဖီတစ်ဝက်ကို သဘောထားပေးရသည် လောက် လွယ်ကူချောမွေ့လှသည် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်ကတော့ အဆိုးပဲ မြင်မြင်၊ အကောင်းပဲ မြင်မြင် ကိုယ့်ဖြစ်တည်မှု အနေအထားအရ မြင်နိုင်ခွင့်ရှိသည် ဟု ထင်ပါသည် ။ သို့သော် အရေးကြီးသော အချက်အလက်အချို့ကိုတော့ ပြောလိုပါ သည် ။

ယင်းမှာ မိမိမှ တစ်ပါး အခြားသူတစ်ယောက်ယောက်ကို ထိခိုက်နေသလား၊ ကိုယ်ကျင့် တရားဆိုင်ရာ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မှုကိုမူ အဆိုးမြင်၊ အကောင်းမြင် အစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်ကင်း အောင်ရှောင်ပြီး မြင်တတ်ဖို့ လိုအပ်လိမ့်မည် ထင်ပါသည် ။

သည် လူ့ အသက်မပြည့်သေးသည့် မိန်းမငယ်ကလေးကို မုဒိမ်းကျင့်တာကောင်းတာပေါ့ဟု အကောင်းမြင်၍ မရနိုင်ပါ။ ထိုအတူ ခေတ်ဆိုးစနစ်ဆိုးကြီးကို ချက်ချင်းပြောင်းလဲဖို့ လုပ်တာဆိုး တာပေါ့ဟု အဆိုးမြင်၍ မရနိုင်ပါ။

ကိုယ့်တစ်ကိုယ်တည်း ကိစ္စကတော့ ဘယ်လိုပဲမြင်မြင်၊ ဘွဲ့မရတာကောင်းတာပေါ့လို့ မြင် ချင်လည်း မြင်၊ လခတွေအများကြီးရတာ ဆိုးတာပေါ့လို့ မြင်ချင်လည်း မြင်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိခိုက်။ မြင်။

ကော်ဖီက တစ်ဝက်ပဲလားပဲဆိုဆို၊ တစ်ဝက်ကြီးတောင်မှ ရှိသေးပါ

လားပဲဆိုဆို၊ ဤကော်ဖီ ခွက်ထဲ၌ ကော်ဖီတစ်ဝက်တိတိရှိသည် ဆိုသည့် ပကတိတရားကိုမူ မည်သူကမှ ပြုပြင်၍ မရပါလေ။

Vol.12, No.32, Oct: 16, 2013

7 Day News

ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းရဲ့ ထမင်းစားပွဲနဲ့
ဆင်းလိုက်တိုင်းလွဲတဲ့ ဘူတာရုံများ

(တစ်)

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ချို့ယွင်းချက်များကို ပြောကြ
ဆိုကြသောအခါ ရှုထောင့် အသီးသီးမှ နေ၍ ခေါင်းစဉ်ကွဲအမျိုးမျိုးဖြင့်
ထောက်ပြကြရာ အချိန်ကို မလေးစားခြင်းဟူ သည့် ခေါင်းစဉ်ကြီး တစ်
ခုအဖြစ် ပါဝင်တတ်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဟုတ်ပါသည်။ ။ အချိန်ဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းအ
တွက်ကတော့ တော်တော့ ကို ပေါပေါလောလောရရှိထားသည့် သဘာဝ
၏ လက်ဆောင်တစ်ခုလိုဖြစ်၍ နေပါသည်။ ။

ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းဟူသည့် ကလောင်အမည်ကွဲဖြင့် အချိန်နှင့် ပတ်
သက်ရာ ရယ်စရာ၊ မောစရာ ကလေးများကို ကျွန်တော် မကြာခဏ ရေး
ဖူးပါသည်။ ။ ရယ်စရာနောက်မှာ မောစရာတွေ ဗရပွနှင့် အကြောင်းအ
ရာတွေပဲဖြစ်ပါ၏။

(နှစ်)

တစ်ခါက ရန်ကုန်မြို့ဒဂုံဧရာ အဝေးပြေးဂိတ်ရှိ လက်မှတ်အရောင်း
ဌာနတစ်ခုမှာ ကြိုတင် လက်မှတ်တစ်စောင် ဝယ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဟသီ
တာမြို့သို့သွားရန် ကိစ္စ။

ကျွန်တော်က အချိန်နှင့်အမျှ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရသူဖြစ်သည့်အတွက်
ကားထွက်ချိန်ကလေး ကို တိတိကျကျပြောပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံမိပါသည်
။ တိတိကျကျသာပြော၊ တိတိကျကျသာထွက်၊ အချိန်အတိုင်း
အတိအကျ ထွက်သွားရ၍ ကျွန်တော်ရောက်မလာခဲ့သော် ကျွန်တော့်ကို
မစောင့်နှင့်။ လက်မှတ်ဖိုးဆုံးသွားသည့်တိုင် ကျွန်တော် စိတ်မဆိုး။ အ
ကယ်၍ အမှန်တကယ် ကားထွက်မည့် အချိန်ထက် တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီ
စောချိန်းခဲ့ပါက ထိုတစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီသည် ကျွန်တော့်အတွက် အလုပ်
လုပ်ချိန်များ ဖြစ်ရာ နှမြောလွန်းသောကြောင့် တကယ်ထွက်မည့် အချိန်
ကိုသာ သတင်းအမှန်ပေးရန် ကျွန်တော်က မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသ
ည် ။

လက်မှတ်အရောင်းတာဝန်ခံပြောပုံက ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ။

‘ကဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောမယ်။ လက်မှတ်မှာ ရေးထားတဲ့ ကား
ထွက်ချိန်က ဆယ်နာရီခွဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ထွက်မှာ က ဆယ်တစ်နာရီ၊
ဆရာ့ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆယ်တစ်နာရီခွဲအထိ စောင့် ပေးမယ်။
နောက်ဆုံး ပြောလိုက်မယ် ဆရာရယ်၊ ဆယ့်နှစ်နာရီထက်တော့ နောက်
မကျစေနဲ့ ဗျာ’တဲ့ ။

စာဖတ်သူ ဘယ်လိုများ ခံစားသွားရလေမလဲ ကျွန်တော်မသိ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကားလက် မှတ်ပေါ်တွင် ရေးထားသည့် ၁၀ နာရီခွဲဟူသော ထွက်ချိန်နှင့် ၁၂ နာရီဟူသော အမှန်တကယ် ကား ထွက်ချိန်တို့ကြားက အလဟဿ ဖြစ်သွားရသည့် လူပေါင်းများစွာတို့၏ စက္ကန့်များ၊ မိနစ်များ၊ နာရီ များကို တွက်ကာ တိုတောင်းလှစွာသော လူ့ဘဝသက်တမ်းနှင့် ယှဉ်၍ နှိမ့်နှိမ့် ဖြစ်သွားခဲ့ မိသည် မှာ အမှန်ပါ။

(သုံး)

တစ်ခါတုန်းကတော့ ခန္တီးမြို့တစ်ဝိုက်ရှိ နာဂတောင်တန်းများ ဝန်းကျင်ကို ရောက်သွားခဲ့ပြန် ပါသည်။ လေယာဉ်ခန္တီးကို ဆင်းမည့်နေ့တွင် ရွှေမှော်များ ရှိရာဆီသို့ လေ့လာကြည့်ရှုရန် မပြီးပြတ် သေးသဖြင့် ခန္တီးကနေ လေယာဉ်ထပ်မံမည့်အချိန်ကို မေးရပါသည်။ တာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်က နံနက် ၁၀ နာရီထက်စော၍ မပျံကြောင်း သတင်းပေးရာ ကျွန်တော်လည်း နာဂတောင်တန်းများ ပေါ် က ရွှေမှော်တွေထဲမှာ အချိန်ကလေး နည်းနည်းပါးပါးယူလိုက်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြင့် အချိန်တန်သည် နှင့် ကားကိုအပြင်းမောင်းပြီး ခန္တီးလေဆိပ်ထဲသို့ ဝင်ချလာခဲ့ကြရာ လေယာဉ်က ထွက်ခွာရန်ပင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ ခရီးသည် တွေက လေယာဉ်ပေါ်မှာ ခါးပတ် တွေတောင်မှ ပတ်ထားပြီး၍ နေကြပါပြီ။ လေယာဉ်ပန်ကာဒလက်တွေက မွတ်နေအောင်

လည်လို့ ။ ကျွန်တော်တို့ မော်တော်ကားလေဆိပ်ထဲသို့ မောင်းဝင်လာသည်ကို မြင်လို့ လား မသိ။ နယ်လေဆိပ် ကလေးကလည်း ဖြစ်နေပြန်ရာ လေယာဉ်က မပျံဘဲ စောင့်ပေးနေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ခန္တီးမှာ ကျန် မနေရစ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ဟောဟဲ၊ ဟောဟဲနှင့် လေယာဉ်ပေါ်သို့ အမောတကောတက်လာသော ကျွန်တော့်ကို ရောက်နှင့်နေကြသည့် ဆရာချစ်ဦးညိုနှင့် မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)က တဖျစ်တောက်တောက်ပြောလို့ ။

တကယ်က ကျွန်တော့်အပြစ်မဟုတ်။ ကျွန်တော်လေဆိပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည့်အချိန်က ကိုးနာရီဝန်းကျင်သာ။ ထို့ကြောင့် ဆယ်နာရီထက်စောပြီး ပျံလေ့မရှိပါဟူသည့် သတင်းကို အခြေခံ ကာ မီအောင် ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်က လေဆိပ်အမှုထမ်းတစ်ယောက်ကို နာရီကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ဘာကြောင့် စောပျံတာလဲဟု မေးရပါသည် ။ သူက သည် နေ့စောပြီး ဆင်း ဖြစ်သဖြင့် စောပြီး ပျံတာပါတဲ့ ။ ကျွန်တော်ကျန်နေရစ်ခဲ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ နောက်တစ်ခါ လေယာဉ်ပတ်အတွက်ခန္တီးမှာ စောင့်နေရမှာ ကို ဘယ်သူက တာဝန်ယူမှာ လဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဆယ်နာရီ ထက် မစောဘူးဆိုတဲ့ သတင်းကို ကျွန်တော့်ကို ပေးရတာလဲ။

နောက်ကျတာကမှ အချိန်မလေးစားတာမဟုတ်။ စောနေခြင်းသည်လည်း အချိန်မလေးစား မှု။

အချိန်ကိုက်လှုပ်ရှားတတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အံ့ဩဖွယ်ရာကို ကျွန်တော် ဖတ်ဖူး ပါသည်။ ။

ဂျပန်ရောက် မြန်မာလူရွယ်တစ်ယောက်က သူ့အရင် ဂျပန်တွင် ကြိုတင်ကာ ရောက်နှင့်နေ သည့် မြန်မာသူငယ်ချင်းထံ သွားရောက်လည်ပတ်ရန် တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ပါသည်။ ။ တစ်ယောက်တစ်နေရာစီဖြစ်ရာ လာရောက်လည်ပတ်မည့် သူကို ရောက်နှင့်သူက မည်သည့်ဘူတာရုံကနေ မည်သည့်အချိန် စီးလာမှာ လဲဆိုတာကို မေးပါသည်။ ။ အဖြေကိုရသော် သူငယ်ချင်းအား လမ်းညွှန် လိုက်ပုံက ဒါဆို ၉:၄၅ မှာ ရထားရပ်တဲ့ ဘူတာရုံကို ဆင်းလိုက်တဲ့ ။ ဘယ်ဘူတာမှာ ဆင်းပါလို့ မ ပြော။ အချိန်နှင့် တွက်ကာ ဆင်းခိုင်းလိုက်သည် ဆိုတော့ မတော်တဆ ဆင်းရမည့် ဘူတာမဟုတ်ဘဲ ဆင်းမိကာ သူငယ်ချင်းနှင့် လွဲချော်သွားမည်ကို ဧည့်သည် သူငယ်ချင်းက စိုးရိမ်သွားပုံရပါသည်။ ။

ဂျပန်တွင် အနေကြာသူ သူငယ်ချင်းက အချိန်ကိုက်တိကျသေသပ်စွာ မောင်းနှင်ဝင်ထွက် ရပ် နားထွက်ခွာမှုအရာ၌ စံထားလိုက်သော ဂျပန်မီးရထားများ ၏ တိကျသေချာပုံကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည် သူဖြစ်ရာ ထပ်ဆင့်၍ ရဲရဲကြီးပင် အာမခံပါသည်။ ။ မည်သည့်ဘူတာရုံရောက်နေပြီလဲ။ ထွက်ကြည့် စရာမလို။ သူရောက်မည့်အချိန်တိုင်း ရထားရပ်သည် နှင့် မျက်စိမှိတ်ပြီး ဆင်းချလိုက်။ မလွဲစေရ။ ကိုယ်ဆင်းမည့် ဘူတာနှင့် ကွက်တိစသည် ဖြင့် အထပ်ထပ် ရှင်းပြလိုက်ရပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသားတွေ မြန်မာ့မီးရထားကိုသည် လို စီးရဲ ပါ့မလား။ ရန်ကုန်ဘူတာ ကြီးက ထွက်တာ ဘယ်အချိန်။ တောင်ငူဘူ

တာကို ရောက်မှာ က ဘယ်အချိန်။ အဲသည့်အချိန်အတိုင်း ရထားပေါ်က
နေ မျက်စိမှိတ်ပြီး ဆင်းချလိုက်။ ပြီးရင် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်။ တော
ငှူဘူတာ မဟုတ်ဘဲ သောက်တလွဲကြီး ဖြစ်နေခဲ့သော် ဘယ်လိုဖြေရှင်း
ရပါ။ လူမနီး၊ သူမနီးသည့် လယ်ကွင်း စပ်မှာ များ ပြုတ်ကျကျန်နေခဲ့
သော် မည်သူ့ကို အကူအညီတောင်းရပါ။

(ငါး)

ယ ခုရ က်တွေထဲမှာ စစ်တွေ၊ ကျောက်တော်၊ မြောက်ဦး၊
ပုဏ္ဏားကျွန်း၊ မင်းပြား၊ ပေါက်တော၊ မြေပုံ စသည့်ဒေသများ တစ်ဝိုက်
ခရီးကြမ်းနှင့်ဖြစ်ပါသည် ။ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ စာပေချစ်သူများက မြန်မာ
လေကြောင်းနှင့် ပြန်ရန် လက်မှတ်ကို စီစဉ်ပေးထားကြရာ လေယာဉ်
လက်မှတ်ပေါ်၌ ကွင်းချိန်းက ၁၂:၃၀ တဲ့ ။ ထွက်ခွာချိန် (Departure) နေ
ရာမှာ က ကွက်လပ်။ ပျံချင်တဲ့ အချိန် ပျံမယ် ဆိုသည့်သဘော။

ဆရာချစ်ဦးညိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သား စစ်တွေလေဆိပ်
ရှေ့က ဆိုင်ကလေးထဲမှာ ထိုင်ရင်းက တစ်နာရီ၊ တစ်နာရီခွဲ၊ နှစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီခွဲ၊ သုံးနာရီ စသည် စသည် ဖြင့်။ စိတ်မရှည်သူ ဆရာချစ်ဦးညိုက
တာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်ကို ဖုန်းဆက်မေးရာ လေယာဉ်က ရန်ကုန်လေ
ဆိပ်ကပင် တက်မလာသေးပါတဲ့ ။ အဆင်ပြေသော အချိန်ပျံလာပါမည်
တဲ့ ။ စစ်တွေကနေ အဆင်ပြေသော အချိန် ပြန်ထွက်ပါမည်တဲ့ ။ ကျွန်

တော်တို့ က အဆင်ပြေသလို ကြည့်ပြီး နေကြဆိုသည့်သဘော။ သို့ဖြင့် အချိန်တော်တော်ကလေးနှောင်းတော့မှ လေယာဉ်ခရီးစဉ် ဖျက်သိမ်းသည် ဟု ဆိုလေရာ ဆရာချစ်ဦးညို ဝုန်းဒိုင်းကြွလေမှ ပုဂ္ဂလိက လေကြောင်းလိုင်းတစ်ခုဖြင့် ပြောင်းတင်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ တစ်ငှတ်တုတ်တုတ် ဖြစ်နေသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများကို အားနာစရာကောင်းလှပါ ဘိ။

(ခြောက်)

သည် နေရာမှာ ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းကို ကျွန်တော် တော်တော်လေးသဘောကျတာ တစ်ချက် ရှိပါသည်။ ။

တစ်နေ့ လူထုဦးစိန်ဝင်းနှင့် ဆရာမောင်မိုးသူတို့ ကို ထမင်းစားဖိတ်ရာ ညနေ ခြောက်နာရီ ချိန်းထားသော်လည်း နာရီဝက်နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာသဖြင့် ‘မင်း Gentlemen မဟုတ်ဘူး’ ဟု ဆရာကြီးက အပြစ်တင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

ထို့အတူ ဆရာတင်မိုးကို ထမင်းစားဖိတ်ရာ ဖိတ်သည့်အချိန်ရောက်မလာ၍ ဟု ဆိုကာ အိမ်တံခါးပိတ်ပြီး ထွက်သွား၍ ထမင်းစားကြွရောက်သူတွေ လှည့်ပြန်ခဲ့ကြရပါလေသတဲ့။ ။ အော်၊ သွားလမ်းမသာ၍ လာလမ်းမဖြောင့်သော ကျွန်တော်တို့ အရပ်မှာ ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းလို လူတွေ ထမင်းစားဖိတ်သည် ကိုသာ သွားလို့ ကတော့ ငတ်ပြီးရင်း ငတ်ပေါ့

ကမ္ဘာကျော် စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟု မ်း ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ အမှု လိုက်လို့ ကတော့ ရထား အဝင်အထွက်၊ ကားအဝင်အထွက်၊ တွက်ချက် တာတွေ အကုန်လွဲပြီး အမှုတိုင်းမှာ သောက်ကျိုးနည်း မှာ ဧကန်ပေါ့။

ခေတ်က ပရမ်းပတာဖြစ်လို့ လူတွေ ပရမ်းပတာ ဖြစ်ကုန်တာလား။ လူတွေက ပရမ်းပတာ ဖြစ်လို့ ခေတ်က ပရမ်းပတာ ဖြစ်တာလား။ အင်း ...သေချာတာတစ်ခုကတော့ ကမ္ဘာက နှာခေါင်းရှုံ့ တဲ့ အထဲမှာ အချိန်ကို မလေးစားမှုဟာ ထိပ်တန်းက ပါနေတယ်ဆိုတာပါပဲ။

Vol.12, No.39, Dec: 4, 2013

7 Day News
